

Da kapitalkravene i realkreditloven er skrapere, end de er i DLR-loven, får DLR en overgangsordning på 10 år, hvor instituttet kan medregne en aftrappet andel af den ikkeindbetalte garantikapital som supplerende kapital. Aftrapningen vil foregå lige netop over 10 år, hvorefter reglerne er som for de andre realkreditinstitutter.

En anden ting, som denne lovgivning medfører, er, at DLR fremover kan udlåne til andre end til landbrug og beslægtede virksomheder, det vil altså sige til parcelhuse eksempelvis, men dér skal man hæfte sig ved, at nye aktiviteter med udlån på de andre områder end de traditionelle skal kapitaldækkes efter de regler, som gælder for udlån efter realkreditloven.

Men Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget, og vi ser frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Pia Larsen. Og for dem, der ikke er helt klar over det, er miljø- og energiministeren fungerende økonomiminister.

Pia Larsen (V):

Venstre ser dette lovforslag som et led i harmoniseringen af den finansielle sektor, og det er en naturlig følge af ophævelsen af DLR's monopol, som Folketinget gennemførte sidste år.

Ligesom regeringen ser vi ingen grund til, at DLR skal være anderledes end andre realkreditinstitutter, det vil sige, at de har de samme kapitalkrav m.v. og de samme muligheder for at give lån. Vi ser derfor positivt på, at DLR får mulighed for at yde lån inden for alle ejendoms-kategorier frem for kun at yde lån til ejere af ejendomme, der anvendes til landbrug og gartneri, skovbrug og lignende jordbrugs-mæssig virksomhed.

Lovforslaget medfører en øget konkurrence ved DLR's overgang til realkreditloven, idet DLR fremover kan yde realkreditlån inden for alle ejendoms-kategorier. Vi ser imidlertid en øget konkurrence som en klar fordel, der ikke mindst er til gavn for kunderne.

Lovforslaget medfører naturligvis en række økonomiske og administrative konsekvenser, men det må alle parter acceptere, hvis DLR ønsker at overgå til realkreditloven. Derfor kan vi tilslutte os lovforslaget, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Pernille Sams (KF):

Vi kan tilslutte os det her lovforslag. Det er en helt naturlig udvikling at lade DLR få samme vilkår som andre realkreditinstitutter, efter DLR's monopol på andenlagsbelåning til landbruget blev fjernet sidste år.

Så en kort tale herfra og opbakning fra os.

Ole Sohn (SF):

Da vi i sidste samling behandlede lovforslag nr. L 49 om Dansk Landbrugs Realkreditfond, undrede jeg mig meget over, at de partier, som har stået fadder til den lov, det særlige regelsæt for Landbrugets Realkreditfond, Det Radikale Venstre og Venstre, nu har sadlet om og syntes, det var helt fint, at man ændrede status for Realkreditfonden.

Jeg har genlæst en ordførertale, der sagde, at det blev begyndelsen til enden for Dansk Landbrugs Realkreditfond. Og ja, nu kan jeg så bare sige: Hvad sagde vi? For det, der sker, når man nu lader Dansk Landbrugs Realkreditfond omfatte af de almindelige regler, lovgivning om realkreditinstitutter, ja, det er, at de kommer til at konkurrere på lige vilkår. Det kan man selvfølgelig sige er fair nok, men den status, de havde inden for landbrugsområdet, forsvinder, og de er nødt til at fusionere.

Og derfor forstår jeg godt, sådan som forløbet har været, siden vi behandlede L 49 i sidste samling, at Dansk Landbrugs Realkreditfond siger: Jamen vi har ikke anden mulighed, vi er nødt til at være omfattet af de samme regler. Og i løbet af et år eller to er de garanteret også fusioneret med et andet, og så er den epoke i dansk lovgivning eller i dansk landbrugs historie en saga blot.

Men eftersom det nu er virkeligheden af sagens gang, ja, så vil SF ikke modsætte sig lovforslaget. Vi er positive over for det.

Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, som jeg har gjort det et par gange til erhvervsministeren, og som jeg også ønsker at sige til økonomiministeren og den fungerende økonomiminister, at jeg faktisk synes, at det er, for at sige det meget mildt, noget uanstændigt, at regeringen ikke ser mere alvorligt på at sikre lovkvaliteten, end at man den samme dag, som vi har en førstebehandling af et lovforslag, afleverer høringssvarene, som har ligget i ministeriet i henvend 3 uger; de kommer først nu.

Det er ikke en rimelig måde at behandle Folketingets medlemmer på og de ordførere, som skal forberede sagsbehandlingen, og jeg kan